

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Ik ben Issa Roes, ik ben Mark-Marie Huibrecht, welkom bij Mark-Marie en Issa vinden iets hoeveel sterren geven wij zondag.

Ja, zondag, dat is het thema van deze podcast.

Ja, dat is het thema van de week.

Of niet? Daarom, daar gaan we het allemaal over hebben.

Dan hebben we natuurlijk gewoon weer een roddelblad, deze week hebben we eindigen met de moderne etiquette.

Ja, dat is nieuw.

Ja, dus je staat op een feestje en je staat in een saai gesprek.

Heel saai gesprek.

Hoe kom je weg?

Ja, dat is nog best wel even een beetje.

Voor wat we eigenlijk iets gaan doen, wil ik even zeggen, omdat het toch ook nieuw is, heb ik van een vriendin van mij van Monica Thijs een nieuwe xylefoon gekregen.

Een colloxylefoon.

Met zwarte toetsen.

Ja, en het is een vintage ding en hij komt de hoogte in.

Het is ook visueel, heel mooi.

Ze nemen afscheid van die?

Ja.

Er staat wel een heel klein stokje bij, dus dit is op zich prima waar deze is.

Het is ook mooi geluid.

Dus je kan nu met de best en de...

En doe het nog eens met die, met dat stokje.

Het is net of het geluid iets mooier is.

Iets helderder.

Nou, ik hou zo alle drie erbij.

We zien wel.

We hebben drie stokjes en we gaan een nieuwe era in met de nieuwe xylefoon.

Ik vind het superleuk.

Ja, en voordat we überhaupt verder gaan, er is een baby geboren.

Er is een baby geboren.

Tijdens onze podcast over geboorte.

Nou, dat is toch wel heel bijzonder.

Zo leuk.

Ze was aan het luisteren.

Ja.

En toen ging ze bevallen.

En de baby heet Evie.

Leuk.

Nou, gefeliciteerd.

Heel erg gefeliciteerd.

Allemaal met Evie en Evie, met leuke ouders.

En dat is echt een nieuwe geweest.

Was je week?

Oh, Iza.

Mijn week.

Nou, ik had een interessante week.

Ik was naar de optometrist.

Dat ken je dus voor je ogen.

Je wees al, gaf een hint.

Maar dat is niet in de...

Dat is niet een brillezaak.

Nee.

Ik heb namelijk een paar jaar geleden...

...heb ik mijn lenzen laten vervangen.

Maar dus echt.

Dus niet gelezerd.

Zeg mensen altijd, oh, je bent gelezerd.

Nee.

Ik heb echt een operatief...

Luisteren.

Hallo.

Operatief mijn lenzen uitlaat halen...

...en een nieuwe nap lens erin, zodat ik nooit een bril hoef.

En iedereen zegt tegen mij, dat is de oplossing.

Dat is echt superfijn.

Maar nu komt...

Je hebt een probleem mee gekregen.

Nee.

Nou, je wel.

Een beetje.

Na een paar jaar kreeg ik wat last van wasigheid.

Dus ik dacht ook, bent het moe?

Bent het druk?

Het is bij mij mislukt.

Allemaal dingen.

Gevoel met je lichaam natuurlijk.

Heel erg in contact met mijn lichaam.

Ja, wat dan moet ik ook even uitleggen, ja.

Iza staat heel erg goed in contact met zijn lichaam.

Ja, omdat jij niet doet.

Nee, want serieus.

Op een soort...

Naar boven natuurlijk een manier.

Zij voelt lichaam, voelt als een...

Nee, toch?

Dat voel je...

Allemaal als ik met jezelf?

Nee, toch?

Ik denk dat heel veel mensen dit hebben wat ik heb.

Alleen jij snapt het niet, want jij bent totaal niet in contact met je lichaam.

Nee.

Dus als daar oplossingen voor zijn, voor jou, is dat belangrijker dan dat ik hier tips over ga.

We spelen het uiterste van het hele palet.

Zeker.

Nou ja, de overgevoelige kant.

En ik zit aan de ondergevoelige kant.

Maar ga door met de oog.

Dus ik kreeg wat last van wazige zicht.

Gewoon zoals wazige zicht.

Maar dan ga ik niet bellen, want dat denk ik zal wel aan mij liggen.

Dus dat is een beetje dom, want uiteindelijk heb ik ze wel geweld.

Zei ze, oh, je moet gewoon naast haar behandeling.

Naast haar?

Ja, dat heet een naast haar behandeling.

Want als die lens eruit wordt gehaald, dan kan het zijn dat er nog wat celletjes...

...heel klein achterblijven en die kunnen gaan groeien.

En die kruipen dan stieken we een beetje onder die nieuwe lens.

En dat maakt dat je kijkt door een boterhamzakje.

Oh.

Om het maar even heel helder uit te leggen.

Ja.

En dat hebben ze nu gedaan?

Het gafige is, dat kan maar één keer zo naast haar behandeling.

En een paar maanden geleden dacht ik, ik heb gewoon nog aan dit oog zie ik weer wazig.

Je hebt een boterhamzakje.

Ik dacht, dat kan toch niet.

Dus ik wel zei, nee, dat kan ook helemaal niet.

Ze dacht, ja, maar ik heb het wel.

Dus ik ben geweest en gelukkig had ik gelijk.

Aan de onderkant van mijn oog zit echt een heel smal strookje.

Maar dat is zo mooi omdat ik zo ontzettend in contact ben.

Met mijn lichaam weet ik ook precies waar het zat.

Dat zei ik ook tegen ze.

Ja, in dat oog.

Nee, maar precies aan de kans van het...

Ik zei het zit een beetje aan de onderkant van mijn oog.

Zei ze, hoe bedoel je?

Ik zei ja, zo voelt het, alsof het aan de onderkant...

Wat ik zeg, gewoon aan de onderkant.

Ze trood me mouder even wel op.

Het mocht maar één keer.

Nou, mocht, mocht.

Ze dachten gewoon, in één keer is dat klaar.

En ze zei ook, ik heb dit nog nooit meegemaakt.

Nog nooit meegemaakt.

Bij mij.

Ja.

Dus ik mag binnenkort gewoon weer even gelezerd worden.

Zo.

Oh, ze lezen.

Dan halen ze dat in dat plekje, daaronderste balkje,

halen ze dat zo weg.

En dan zie ik weer haar scherp.

Wat nu zie je een beetje waanzicht?

Ja, alleen maar aan deze kant aan de onderkant van mijn 15.

Dat vind ik zeker op.

15, ja.

Dus daar ben ik dan weer toch heel opgelucht.

Dan ook dat ik het wel goed voelde.

Want natuurlijk weet ik dat jij altijd dit soort dingen zegt over mij.

Oh.

Dat ik overdreven reageer op de onderkant.

Nee.

Ja, overgevoelig.

Wat is het verschil?

Wat is het verschil?

Overdreven.

Overgevoelig kan het zijn dat je heel gevoelig bent en dan net iets overheent.

Dat je denkt, nou, nou, doe maar rustig maar.

Maar dat is niet overdreven.

Overdreven vind ik dat je express zelf jezelf aantelt.

En daar komt het niet bij in de buurt zelfs.

Dus ik denk nooit dat je jezelf aanstelt of zo.

Ik denk wel.

Ja, wil je nog één keer zeggen?

Ik denk dat het tot hier iets minder kan.

En nog heel even.

Ik zag een aankondiging van de Poezerboot in Amsterdam.

Kreeg je de Poezerboot?

Ja, de Poezerboot is een boot naar Poezer erop.

Ja, want er zijn al jaren opvang Poezer.

Ja.

En mensen halen daar Poezer.

Dat is heel lief.

Die gaan verhouden.

Verhouden?

Nee, die moeten verbouwen.

Die zijn bezig met een nieuw boot.

Dus zoek lieve mensen als je ook een katten had, hard hebt, net als ik.

Zoek het even op en doen lekker een donatie als je dat doet.

Oh, ja.

Oh, heel goed.

Ik kan de Poezerboot steunen.

Superleuk.

Hoe was je?

En albino's in Afrika, daar ben ik altijd erg voor.

Als jij er met goede doelen komt, Poezerboot, ik ken er ook nog een.

Dus zoek het op.

Dat is heel veel geld nodig.

Albino kinderen in Afrika, die worden heel erg bedreigd ook.

Ja.

Dat is heel raar.

En ja, het klinkt raar, maar het is echt zo.

Het grootste deel van de geld gaat gewoon op aan zonnebrandkrem, omdat die eerlijk met haar huid hebben in Afrika.

Ja.

Dus die willen naar buiten.

Dat kan bijna niet.

Dus dat is...

Vendeur volk vaak niet naar buiten.

Ja, ook.

Maar dat is mijn goede doel.

Dus als ik ooit ergens voor een quiz of iets doe, of weet ik voor wat...

Doe je daarvoor?

Ja.

Dat is een goede doel.

Ik snap ook niet precies waarom dat er is, want ik wil ook gewoon geld verdienen in een quiz.

Ja, waarom zou je anders iets best doen?

Maar goed, als je daarvoor goed doet, dan doe je ook wel je best natuurlijk.

Wat vind je dan van dit gegeven?

Ik ben ambassadeur van de mamma's.

Ik ben ambassadeur van de mamma's.

O, trouwens, de mamma's.

Daar heb ik ook nog een bief mee, moet ik jullie zeggen.

Maar goed, ja.

Wat dan?

Nou, niet bief, want het is een hartstikke goede...

Nee, nee, want voor dat ik nou weer...
Ja?
Nee, nee, nee.
Het is een heel goede doel.
Zeker de mamma's.
Maar dan krijg je op tv.
Dan kan je nu SMS help en dan gaat...
Of SMS mama en dan gaat dat drie euro naar de mamma's.
Ik denk nou, doe ik hartstikke goed.
Eenmalig, prima of vijf euro, weet ik voor wat.
Dat heb ik gedaan.
Word ik twee of drie weken later gebeld.
Hallo, met de mama's.
Ik zeg nou, hoe kom je daar mijn nummer?
Ja, maar dat hebben we van je.
Ik zeg maar, ik sta op een bel menierterigissen.
Zelfs om de geld niet als je aan ons geld hebt gegeven, want dan mogen we je wel bellen.
Dus ik krijg straf dat ik jullie geld heb gegeven.
Want nou gaan jullie mij bellen.
Dat is natuurlijk niet heel erg.
Maar is het kinderfonds, mamma's?
Ja, de mamma's toen.
Wat...
Je wilt muzikaal.
Maar schijnbaar.
Nou, om het iets te verlichten, dat vind je.
Ik doe mij nou nietje eronder.
Maar ik wilde eigenlijk toen naar ambassadeurschap wat jij zei.
Want ik heb laatst ook een televisieprogramma voor een opgenomen.
En toen had ik dus ook een discussie van ik dacht ja, ik moet gewoon een dag werken.
Maar dat krijg ik dan niet voor betaald.
Terwijl ik ben ook een week in Zuid-Afrika geweest.
Dat snap ik.
Dat ik daar niet voor betaald heb.
Maar iedereen op die vloer wordt betaald.
Dat vind ik een interessante discussie.
Ik vind ook een interessante discussie.
Het is een gevaarlijke discussie.
Want ik weet inderdaad dat al die ambassadeurs allemaal geld krijgen.
Nou, niet dus.
Nee, maar bij andere goede doen we...
Bij de mama's dus niet.
Dat dat wel even dan duidelijk is.
Dat is ook goed om te zeggen.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Want ik vind eigenlijk dat je ambassadeurschap betaald krijgt.
Vind ik eigenlijk best wel een klein beetje stom.
Want de eerste geld dan wat iemand geeft aan de goede doel.
Dat gaat dan naar die ambassadeur.
Ja, nee, maar dat snap ik.
Dan gaat dan naar...
Ja, ik zal geen namen noemen.
Maar mensen die...
Ja, ik weet ook iemand.
Ja, ik ook.
In hier ook altijd heel high-class vlieger.
Ja.
Denken we het over dezelfde?
Ik denk het als een man.
Nee, een vrouw.
Oh.
Vrouwelijke man?
Nee, mannelijke vrouw.
Dus ik vind dat het zei me dat het best wel haken en ogen aan sommige goede doen.
Ja.
Laat we daar een geop houden.
Misschien moeten we daar eens een keer over gaan hebben.
Ja.
Over goede doelen.
Over goede doelen.
Ja.
Maar jouw week?
Mijn mijn week, ja.
Ja, ik ben heel benieuwd.
Nou, ik begon maandag.
Ik stond maandag op.
Het was ik heel ziek.
Ja, het is een beetje zieke boeg met jou met je ogen.
En wij waren natuurlijk ook een dagje ouder.
Maar nee, maar ik werd wakker.
Had ik er nog nooit meegemaakt.
Nou, ik had er één keer heel kort meegemaakt.
Ik was niet echt zo meegemaakt.
Ik stond op en toen ineens draaide alles.
Dus ik werd...
Als ik nu over praatwoord kan weer een beetje misselijk van.
Maar ik was zo duizelig dat ik mij niet kon staan.
Dus dan moest ik elke keer zo stoppen en dan mezelf focussen.
En dan nog ging het draaien.

En ik kon helemaal niks binnenhalen.
Dus ik...
Eenslook water kwam er uit.
Dus ik kreeg gewoon niks binnen.
Dus ik was de hele dag echt...
Het was echt verschrikkelijk.
En ik...
Ja, het was alsof ik heel tijd op de kermis waar ik helemaal niet van houd.
In een hele slechte attractie zat.
En toen aan het eind van de dag denk ik...
Ja, maar ik heb de hele dag helemaal geen vocht binnen gekregen.
En ik ga nu de nacht in.
Ik ga met jou zo het weekend niet in.
Weet je, hij is vroeger bij ons.
En dan dacht ik ja, ik ga toch eventjes iemand bellen.
Een diplomis, zeg maar.
Een dokter.
En toen belde ik...
Toen belde ik...
En toen zijn ze op de antwoord aan het praten.
Je moet eerst eventjes kijken bij...
Moet ik de dokter bellen.nl.
Of moet er een dokter komen.
Echt?
Nou, dat vind ik helemaal niet slecht.
Dat is het doel.
Want ik had gezegd...
Als dit een noodsituatie is.
Je moet je op één drukken.
Dan word je meteen naar iemand echt doorverbonden.
En toen dacht ik nou, laat ik dat doen.
En toen ging dat doen van...
Wat je zo duizelig was.
Ja, heel vervelend.
Maar duizelig overgeven.
Nou, meteen dokter laat komen.
Dus ik had gebeld.
Toen had ik een heel lieve mevrouw aan de lijn.
Een huisartspraktijk, Wes Brabant of zo.
Super lief, super goed.
En die zei wat is dat?
Dat kun je, dat kun je, dat kun je.
Dat ga ik nu met de dokter overleggen.
Dus die ging dan heel eens met de dokter overleggen.

Maar die had ook nog, ja, duurt eventjes.
Die heeft iemand dan gezegd.
Nee, maar ik denk dat het niet echt meteen haast heeft.
Maar toen zei ze, ja, ik kon inderdaad niet naar daar komen.
Ik kon niet op de fiets.
Nee.
Toen zei ze, ik kom toch dokter even langs.
En dat was superfijn.
Want ik had, nou ja, ik denk in de hele mijn leven...
Nou, in de hele mijn leven.
Maar ik bedoel, in mijn volwassenen leven
is ik denk nooit een dokter bij mij thuisgekomen.
Ik bedoel, daar heb ik nog nooit nodig gehad.
Dus nu kwam, en dat was heel rustig.
Want die deed allemaal testen met mij.
En dan gaan ze bij de hoofd staan.
En dan raak je neusjes aan.
Nee, wat voor testen?
Lopers met dat ei op een lepel.
Wat voor testen?
Nee, testen van...
Nee, dat was de hoofdstad van...
Nee, hij deed testen van...
Had hij een lamp, had hij zo...
Bij mijn ogen gegaan, had hij zo op en neer gedaan.
Dan moest ik zo volgen, zo.
En allemaal hele ook moeilijker dingen hoor, had hij gedaan.
En toen werd ik overgeslaagd.
En ik was overgeslaagd.
En dan zei ik hoor, hier is een plakpalletje.
En je mag uit mijn tas een klein cadeautje gabbelen.
Je hebt het zo goed gedaan.
En toen zei hij, nou, het is iets in je eivwichtorgan.
Daar is iets, minstens een soort ontziening.
Sommige dingen verzint ik ook bij,
dat hij ontziening heeft gegeven.
Hij zei, het is je eivwichtorgan.
Ja, maar dat snap ik wel.
Ja, nee, dat snap ik ook.
En toen zei hij, daar gaat...
2 of 3 dagen kan dat overgaan.
Moet het overgaan vanzelf.
En er is niks aan te doen.
Hij zei, voor dat overgeven kan ik je een zetpel geven.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Maar hij zei, dat heeft eigenlijk helemaal geen zin.
Want die zepel is eigenlijk meer voor als je mag oversturen.
Maar dat is het niet.
Je gaat overgeven omdat je duizelig bent.
En als dat blijft, dan heeft eigenlijk dat helemaal geen zin.
En toen is het inderdaad dinsdag, ging het zo langzaam.
Maar toen durfde ik niet naar Amsterdam te rijden met de auto.
Want ik was gewoon toch nog echt wel te...
Toen ben ik met mijn zus naar Amsterdam gereden.
Maar ik ben er wel een beetje van geschokken.
Ja, snap ik.
Want zomaar en eens uit het niks.
En een paar weken gereden heb ik het bij...
Gewoon als ik had tellend tekeer in de pauze gehad,
dat ik ineens heel Duitsgerechten over moest geven.
En toen is dat vanzelf weg gegaan, al na anderhalf uur.
Maar dit was zelfde me dan gewoon heel lang.
Ja, ik was echt wel geschokken daarvan.
Maar heb je dat gezicht tegen de huisarts?
Dat ik geschokken was?
Ja, had ik natuurlijk gezegd.
Ik heb het al eens een keer gehad, heel kort.
Hij zegt dat het kan terugkomen, dat zei hij wel als een soort dreigement.
Ik kan elke moment terugkomen, dus ga niet te ver van huis.
Nee, dat zei hij niet, maar altijd een helm dragen.
En kon je slapen?
Of was dat ook de hele nacht zo?
Nee, dus als je dan gaat liggen, dan in het begin denk je...
Ik draai heel veel snag.
Zij ligt je stil.
Ja, maar dan draai ik dus.
Nee, maar ik moest dus heel erg denken...
Oké, dan moet ik stil blijven liggen.
Dus als ik dacht, wat als ik dan helemaal stil lag?
Dan ging het.
Maar als ik dan dacht, ik moet even om mijn lood te krijgen.
En dan draai ik zonder te denken.
En dan was ik weer een halve uur middelrijk.
Dus ik moest heel erg bij mezelf blijven liggen.
Oké, nou blijven liggen.
Gewoon niks doen.
Gewoon zo blijven liggen.
En als je dan denkt, ik zou eigenlijk de gordijn even dicht moeten trekken.
Of weet ik wat of onderbroek aan moet doen.

Dan moet ik mezelf dat tegenhouden.
Knap hoor.
Ja, dat is echt knap.
Maar nu is het dus overig.
Ik voelde nog een klein beetje.
Ik ben nog niet helemaal de oude.
Maar dan gaat het zeker komen.
Dus ik kom er zeker.
Goed zo.
Na mijn week, en nog heel kort eventjes,
van die mensen die met de zara werken,
die vind ik dat ze zichzelf gewoon een klein beetje
meer klantvriendelijk moeten tonen.
Want?
Nou, ik had een blues.
Want dat is ook zo iets raars bij de zara.
Dat doen ze maar iets met maten.
Kijk, als volgende week de zara ons gespondert vind ik het de topbedrijf.
Maar nu is het vaak, dan is de blues.
De blues, die is dan de ene, dan kan ik dan maten.
En de andere.
En hetzelfde stof en hetzelfde ding.
Dat is hetzelfde, hè?
Maar dan is het bijlop te trekken.
Je moet met al die maten even de kleedkamer.
En witte overhanden hebben ze ook verbeterd.
Maar daar hangen die oude die nog niet zo goed zijn.
Die hangen er gewoon tussen door.
Dus ze moeten heel erg op zoek naar in ieder geval.
Ik moest één blues terug gaan brengen.
En toen bracht ik die terug bij een meisje.
En de meisje was op zich best.
Eigenlijk was het wel heel druk, maar goed.
En toen zei ze, daar moet u met de kreddenkaart weer,
met uw debitkaart, met uw bankkaart.
Gewoon weer ervoor aan, dan krijg je dat teruggestort.
Met dezelfde kaart.
Ja.
En toen deed ik dat.
En terwijl ik deed, dacht ik,
volgens mij heb ik het met een andere bank gedaan.
Ja.
Maar goed.
En toen zei ze, oh, dit is met een andere bank.

Ik zei, oh ja, sorry.
Ja, dan moet ik even de bedrijfsleider.
En toen kwam die bedrijfsleider stond daar.
En die deed net of ik twaalf was.
Ja, dan moet je dezelfde kaart zeggen.
Ja, dat snap ik wel.
Maar heb ik net per ongeluk.
Ja, ik heb per ongeluk.
Ja, maar dat heeft dus helemaal geen zin zo.
Ik zei, nee.
Dat snap ik zelf ook wel.
Ik zei, als hoeft ik het per express fout toe.
Op het zo leuk van om jou te zien, zeker.
Dat ik denk, oh, dan laten we als je net naar de kassa komen.
Het is zo leuk.
Nee, ik weet niet hoe het heet.
Dat was heel duidelijk.
Ik denk, je maakt je eigen leven, je net.
Veel leuker als je naar aardig doet.
En vriendelijk doet.
Wat dan is jou dag leuker?
Is mijn dag leuker?
Is voor de Zara leuker?
En dat vind ik zo dom altijd.
Welk filiaal is dit?
Tilburg.
Oh.
Want alles is zo fijn in Tilburg.
En dat was ik in Turnhout.
Nou, niet deze week maar een week ervoor.
Bij JD.
Dat is dan zo'n soort sport.
Ja, sport.
En dan hadden we sneakers.
Daar waren we bij de kassa.
Ik zei, ik zeg gewoon, de doos hoeft niet.
Ja, die kunnen er buitenweg gooien.
Want die buitenvoer staat er van ons bak.
Zeg jij maar, jullie kunnen het ook weggoaien.
Nee, je moet hem meenemen.
Nou ja.
Dat je denkt, hoe is dit gebeurd in Nederland?
Aan de andere kant kan je ook denken naar twee keer.
Wat maakt mij het uit?

Ik gooi die doos buitenweg.

Maar dat kan jij niet, hè?

Nou, wat denk je dat ik heb ze aan te doen?

Die doos buitenweg.

Die doos buitenweg.

Ja, die moest wel.

Nee, die moest wel.

Ik zei gewoon, zeg.

Maar dan kan ik toch niet laten zeggen.

Dat is zo.

Dat is zo.

Dat is zo.

Dat is zo.

Dat is zo.

Dat is zo.

Dat is zo.

Ik zeg, dus ik moet hem dus sowieso meenemen?

Ja.

Ik moet sowieso de doos meenemen?

Buitenweg gooi ik het.

Dat had u al een paar keer gezegd.

Dat gaan we doen.

Bijna dag.

Jezus.

Maar ik vind sowieso mensen in winkels.

Jonge mensen soms super irritant.

Ja.

En soms super leuk.

Ja, dat is geen bell op te trekken.

Mensen?

Ja, maar het is opvallend.

Nee, ik vind het opvallend.

Want ik heb er een hele tijd gedacht bij jong personeel.

Ik dacht, dit is echt een generatie die er geen zin in heeft, waarom staan ze hier?

Het is toch een beetje dienstverlening.

Ja, laten we die generatie over slaan, dacht jij?

Nee, dat maak jij ervan.

Maar ik ben heel blij dat ik ook weer heel veel leuke jonge mensen tegenkom in Winkels.

Heel veel leuke jonge mensen.

Ja, en geleden moest ik de kunstbende presenteren.

En zo ook wel met jonge mensen.

Ik had een beetje bang voor jonge mensen.

Dus toen dacht ik, oh god, dan moet ik allemaal met jonge mensen, die vinden me heel vervelend.

En stomme ze ook.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Maar toen bleek, zijn het superleuke jonge mensen bij de kunstbende.
Want die zijn allemaal creatief, hebben allemaal een doel en die wil allemaal iets.
Die waren hartstikke beleefd, die waren heel vriendelijk en leuk.
En er was er heel mijn geloof in de volgende generatie.
Als je er helemaal bij gesteld, is het helemaal goed.
Gaat het wel snel bij jou mee, dat is echt mooi.
Bij kunstbenden, hoppakee.
I love the new generation.
Nou, maar jou kunnen ze wel eens anders de deur gebruiken.
Top.
Dat is heel goed.
Ja, dat is heel goed.
Dat gaat er mij echt heel snel.
Ja, fijn.
Thema?
De zondag.
Ah, de zondag.
Vinden we daarvan.
Als je het woord alleen als dag, dan ga je ontspannen.
Dan weet je dat, zondag.
Dat was vroeger zo.
Eigenlijk is dat niet meer zo.
Nou, bij mij is het nog best nog wel zo, zondag.
Ja, zondag is een vaste...
Vaste rustdag?
Ja.
Vertel.
Nou.
Je komt er niet in bij jou.
Je komt er ook niet uit, je gaat ook te doen.
Nou, ik ga eigenlijk elke zondag lunchen met mijn zus.
Dat is de vraag.
En dat is eigenlijk mijn zondag altijd.
Dan kom ik thuis in Ascarin dan gewoon, als we gewoon met twee zijn.
Daar kijkt hij natuurlijk graag voetbal, vindt hij leuk.
En dan gaan we vaak zondag.
Zonder dat het natuurlijk vrietdag.
Ja, dus het eerst wel eens vriet.
We hebben je al nieuw vindtje inmiddels.
Nee, die Leon Leon, dus nog steeds uit de handel.
Ik denk dat ik kom op terug, hè?
Nee, nee, het is de Vriet van Leon de Winter.
En die heeft een vrietfabriek begonnen.
Kun jij niet in de podcast hem even bellen?

Achter zijn huis is die in de fabriek begonnen.

Samen met Jessica Duren.

Ja, wel mooi.

En dan dus altijd weer een witte schort aan, dan zijn ze daar vriet aan te maken.

Maar daar hebben ze nu van afgezien omdat, nou, precies het weet ik niet.

Waarom?

Om de prijs van...

Ja, handelen, he?

On eerlijk, het zal wel zijn dat die aardappelen nou...

...dat ze dan iets minder winst maken dan ze maken en hebben ze meteen...

Maar ik denk altijd, daar moeten toch mensen werken in die fabriek.

Dus die hebben ze nou gewoon eruit gegooid in die tijd.

Ik begrijp hem nu, dat kan.

Ja, of het is gewoon in een ander merk over gegaan.

Het is niet altijd meteen zo dramatisch, hè?

Nee, dat kan helemaal niet.

Want het zijn hele bijzondere vrietien...

Oh, wat lief.

Nee, dat kan helemaal niet.

Wat schattig.

Hoezo?

Nee, het zit eens heel bijzonder.

Oh, wat lief.

Nee, het is niet lief.

Ga door.

Maar dat is een hele bijzondere vriet.

Ja, vertel.

Nee, maar dat zou Leon de wind natuurlijk nooit doen als het niet heel bijzonder vriet is.

Nee, precies.

Maar goed, je bacht vriet op zondag.

Nee, maar ik maak me ook zo, want de mensen die in de fabriek krijgen met Leon.

Want die hebben nou gewoon helemaal geen merk.

Nee, dan moeten we toch een uitzicht komen.

Dus die mensen na te luisteren, die denken, eindelijk komt er iemand voor ons op.

Ja.

Dus dat is zondag.

Maar wat ik nu doe, wat ik nu doe, is...

Zelf aardappels?

Gewoon virgse aardappels, snijden en in de air fryer.

Toen maar.

Helemaal gezond.

En de air fryer zijn ook nog gezonder van Leon Leon.

Want die zijn helemaal zonder kolidraten, weet ik voor wat.

Dat kan helemaal niet, is een aardappel.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Nee, niet helemaal zonder, zeg ik toch ook.
Maar ik heb nooit gehoord van half.
Maar dat kan toch de eerste keer zijn dat je ervan hoort, hoor je van mij?
Ja, bij deze.
Maar daarom ben ik zo'n speciaal fan.
Ik heb nog nooit iets van Leon Leon gehoord, dus het is niet van, oh, hij is daar...
Amazartuur.
Nee, maar ze zijn ook uit de handel, dus het is ook geen goed doel ook.
Maar nu doe ik dus gewone friet en die doe je dan in de air fryer en het is gewoon een knopje voor.
Ja, staat erop, hè.
Zie je die tekeningetje, bedoel je frites?
Ja, en dan...
Ja, maar daar staat er ook een voor diep frites en daarna staat gewoon verversen.
En dan druk je op de verse friet en dan doe je gewoon aardappels in de air fryer.
En hoe lang moet het er in?
Nou, dat is echt die air fryer.
Geweldig.
Dan weet je zelf niet en dan zegt die air fryer...
Klaar.
Nee, dan zegt de air fryer, nee.
Maak maar niet.
Zal je dit nou wel doen?
Nee, de air fryer zegt, als je het om moet schudden, dus je moet twee keer of zo, zet die pimppip en dan moet je het opdrekken, moet je opschudden en weer dicht doen.
Wat heb je voor fancija verhaald?
En dan zegt de air fryer, nou een echt fancija praten zou het zelf om schudden, maar dat doet hij niet.
En dan zegt hij nog een keer om te schudden, dus de laatste keer zegt hij dat, nog een keer om te schudden en dan is het klaar.
En dan is het gewoon zo friet uit gewoon van een aardappel.
Super.
Ja, heel wonder.
Wat eet je erbij?
Er moet iets raars bij zitten nog bij jou?
Nee, nee, nee.
Maar nezen?
Nee, ja.
Die heb ik sinds kort gevonden bij de Engelse winkel.
Ja, dat komt niet.
Op de achterkant.
Ja.
Wat heb je?
Dus het slaatsaus, maar dan van Heinz.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

En dat is groen, groen, en voorlopig, groen etiket.
En dat is heel erg lekkere saatsaus.
Wat is saaus als groen?
Nee, nee, die is zo heilig.
Dit heilig.
Ja.
En die kan je bij de Engelse winkel halen.
En die is hartstikke lekker.
Maar goed, nee, die gaat nog steeds op een zondag.
Ja, jouw zondag.
En dan doe ik een biefstuk bakken en sla.
En smeltje van de vader van Rick van der Westenlaken.
Want die heeft smeltje uitgevonden, heb ik al eens eerder verteld.
Maar die heeft smeltje uitgevonden.
Wist je dat?
Rick van der Westenlaken.
En dat is lekker.
Ja, de vader van.
En dat is superlekker.
Want dan doe je bakken.
De biefstuk heel kort, in de raut, zeg maar, en uit de pan.
En dan doe je de smeltje erbij.
Dan doe je er bij water bij.
En dan heb je superlekker jusie.
Niet te veel water, ook niet te weinig.
En friet toch niet door de jus?
Nee, de jus gaat er overheen.
Over het vlees, hè?
Over de friet.
Wel.
Ja, het gaat over de friet heen.
De sla gaat erop.
Dus de sla, dan gaat de friet op.
En dan gaat de biefstuk erop.
En dan gaat de jus erover heen.
Het is jouw versie van Kapsalon. Leuk.
Ja, maar wel veel.
Nee, het is geen Kapsalon.
Het is culinair wel hoog.
Maar jouw zondag.
Die zit zeker niet vol met friet.
Maar word je er al trouwens mee wakker?
Dat je zegt de steen.
Met friet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Lekker vanavond weer friet.
Dat hoort bij de hele idee van zondag.
Vandaag gaat het ook eten.
Oké.
Maar dat komt ook heel lang niet heet.
Ik snap het.
Ik vond zondag vroeger aan de ene kant.
Ik vond het weekend altijd heel lekker.
Dat je gewoon thuis was als je niets hoefde.
Maar dan die zondag vond ik heel fijn tot mijn vader Studio Sport ging kijken.
Oh.
En dacht ik, nou is het weekend bijna voorbij.
Dus ik heb altijd dat gevoel gehouden.
Kom ik steeds weer achter.
Dus altijd als het zondag einde dacht dan krijg ik een soort onheimisch gevoel.
Denk, oh morgen begin te week weer.
Terwijl ik heb ook heel veel leuke dingen.
Maar dat zit er nog een beetje in.
Dus dat vond ik nooit zo leuk aan de zondag.
Nee, dat snap je.
Terwijl wij wel bijvoorbeeld ook altijd met elkaar ontbeten.
Ontbeten.
Ontbeten.
We deden gezamenlijk ontbijt.
Met gemakken eieren en zo.
10.
Nou, gekookte ijs.
Eigenlijk wat we wilden.
Oh.
Je vindde gekookte hij niet zo.
Ja, wel.
Nee, maar ik bedoel, hoe zag dat eruit?
Was dat heel sportaans?
Rondjes.
Nou, best ook wel sportaans, hoor.
Mijn ouders waren natuurlijk echt wel oorlogskinderen.
Dat was dan wittebrot, was er op zondag.
Wat wij door de week nooit hadden.
Oh.
Ja.
Ik vraag me altijd af of het nou een goed hoop voor mensen die nu thuis is te luisteren als je kinderen hebt.
Of dat nou een goeie opvoetkundige basis is.
Nee, maar ik denk dat mijn ouders dat vroeger niet dachten.

Dat dat niet zo goed is.
Ik denk dat dat voor hen toen luxe was.
Nee, maar ik bedoel.
En denken wij zoveel van wit?
Of bedoel je het heel anders?
Nee, ik bedoel het ongeveer wel.
Nou, ongeveer.
Niet helemaal precies eigenlijk.
Ik bedoel eigenlijk.
Ach, niet heel anders.
Ja, maar.
Wat bedoel ik?
Ik bedoel eigenlijk.
Dat is het goed om je kinderen echt zo aantreven.
Oh, dat is iets heel bijzonders.
Ik weet niet wat het wij vroeger dan een vriendje hadden.
En als die dan een tafel ging, dan was dat.
Of als er bijvoorbeeld chocolade op het tafel kwam.
En dan was de chocolade binnenkomstig keer op.
Terwijl bij ons thuis was dat helemaal niet.
Wij aarten niet alles op.
Dus omdat er altijd...
Je kon altijd alles pakken wat je wou.
Dus we hadden niet iets van oeh chocolade is heel bijzonder.
Dus als het er is, eten we het meteen op.
En dat heb ik nog steeds wel.
Het thuis ligt nu allemaal chocolade niet meer goed te worden.
Omdat ik gewoon niet aan denk om het op te eten.
Dus ik denk altijd of het zo slim is.
Om van zulke soort dingen iets heel bijzonders te maken.
Omdat de kind net als van oh vanaf je 18 mag je drinken.
Dus als het dan 18 wordt, dan mag je drinken.
Dan ga je het ook drinken, omdat het dan mag.
Dus ik zou dat dan minder speciaal proberen te maken.
Ik denk wel dat er nu aanzien zit.
Want ik ben niet dikt het nu aan wit brood ofzo.
Wij mochten wit brood.
En dat ik als kwijlend langs de bakker loopt.
Ik haal me tegen iemand.
Moet naar binnen.
Dat heb ik niet.
Ik denk dat het per kind ook verschillend is.
En per onderwerp.
En nu de zondag.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Hoe noem jij het?

De eerste dag van de week op de laatste dag.

Dat is een mooi punt.

Want het heeft iets met katholieke...

Want eigenlijk is de eerste dag van de week zondag.

Maar dat vind ik zo eigenaardig.

Waarom?

Ik heb een gegeving.

En zo zou het ook in de Bijbel moeten zijn.

Zondag had de laatste dag een rustaar.

Had de hele dag een knutsel.

Heel de week een knutselt god.

En dan zondag zei hij dat ik één dag helemaal niks.

Daar maakte hij zijn eigen schema.

Ik vind het sowieso heel knap.

Dat je voor jezelf een deadline maakt.

Want anders kwam je nergens toe.

Dus hij zei, oké, dan ga ik tot het met zaterdag lekker werken.

En dan zondag lekker met een miljonvriend.

Ga ik lekker op de bank zitten.

Maar op een of andere manier is dan zondag toch de eerste dag geworden van de nieuwe week.

Dat vind ik raar.

Dus in mijn beleving is maandag de nieuwe dag.

De eerste nieuwe week.

Ja, bij mij ook.

Maar dat is officieel niet.

Nee, weet het.

Dat vind ik zo grappig.

Dat vind ik ook raar.

Want ik loop bij de inbewegingskurs, vroeg ze dan.

Vragen ze dat ook.

Terwijl ik denk, ja, wat hebben die mensen nou die in Nederland...

De weten Nederlanders niet eens.

Als je in Nederland vraagt, wat is de eerste dag van de week?

Dat zegt iedereen maandag.

Ja, toch?

Ja, hier al.

Maar dat is dus niet.

Maar ik vind die rustig dat het fenomeen, dat het stiller is.

Op een gegeven moment waren de winkels alle dagen open, dan moest ik even aan wennen.

Omdat ik die stilte heel lekker vond.

Hoe jij winkels ben jij thuis?

Ik hoor alle winkels.

Nee, maar dan is het dus drukker.

Als er geen winkels open zijn, is het rustiger.

Ja.

Dank je wel.

Nee, dat is waar.

Nee, zeker.

Nee, zeker.

Dat is zeker waar.

Maar ik heb daar geen last van.

Ik heb wel plezier van dat ze gewoon...

Ik vind het uiteindelijk heel fijn dat het open is.

Maar die rust en die stilte...

Corona vond ik ook zo fantastisch.

Corona vond je fantastisch.

Nee, dat mag je ook tegenwoordig in de stad.

Dat mag niets meer tegenwoordig.

Nou, ik mag hem zeggen.

Corona en die stilte in de stad vond ik fantastisch.

Dus dat heeft zondag nog wel, dat gevoel bij mij.

Nee, dat is waar.

Terwijl, ik heb natuurlijk eigenlijk nooit echt een zondag beleefd, omdat als je in theater werkt, dan werk je vaak zaterdag en zondag.

Dus dan is het weekend, sowieso geen weekend.

Ja.

En is jouw weekend meestal maandag een dinsdag ofzo.

Klopt.

Dus ik denk dat dat klopt.

Zeker.

Ik heb ook een theater.

Ja, je hebt ook een theater.

Weet je het.

Een theatermensen.

Ja, een theaterdier.

Ja, moet je sluisteren.

En nee, dus dan is sowieso het bijzondere van een weekend er wel een beetje af.

En nu is dat een beetje terug.

Werken die moment, ja.

Dus dan heb je wel die zondag die toch speciaal blijft.

Ja, grappig.

En dat vind ik heel fijn.

Ja.

Dus...

Het is een leuk breakpunt in de week.

Ja, en dat betekent ook meteen dat we nu sterren kunnen geven voor de zondag.

Ja.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Wat denk je aan...

Oh, ik wist het.

Nee, maar ja, zeg maar.

Ik geef de zondag vijf sterren.

Ik wist het.

Ik deed vorige keer volgens mij al meen.

Ik zat nu onder de tafel met mijn hand.

Ja?

Ja, ik gok elke keer wat jij gaat zeggen.

Ik doe 4,5.

Oh.

Ja, dat komt door die...

Door dat nare gevoeletje.

Dus dat gaat een half puntje om.

Dat is half.

Mooi.

Ja, 4,5.

Ja.

En dat is dat nare puntje van de witte brood.

Of wat was het ook?

Of...

Ik vertel gewoon jouw verhalen en je denkt gewoon klets, maar raak.

Nee, je laat niet.

Ik laat niet.

Dat zondagavond gewoon door het studio Sport.

Oh, wow.

Dat is dat.

Oh, de zondag houdt op.

Ik denk het is waarbij ook.

Ik moet morgen naar school, want ik vroeger niet zo leuk vond.

Nee, dat je in bed lag dat je dacht...

Waarom heb ik dan niet geleerd voor morgen?

Dat dacht ik altijd.

Waarom heb ik dan niet geleerd?

Ik krijg me morgen de proefwerking.

Ik heb gewoon niks aangenaamd.

Waarom heb ik niks gedaan?

Dat lag ik altijd wel te denken in bed.

Ja.

Maar toch nu ik volwassen ben...

Ben je blij dat je niet geleerd hebt?

Ik merk je ook.

Ja.

Dat ik niet heet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Nee, dit zijn jouw woorden.

Maar nu zeg ik vijf sterren.

Goed zo.

Heel goed.

Gaan we naar...

Nou ja.

Naar het...

Rotterblad.

Rotterblad.

What happened this week?

Nou, deze week was natuurlijk met Koningsweek,
met Amalia en Adriana.

Nee, Ariana.

Hoe vond je dat ze eruitzagen?

Hartstikke leuk.

Ik ook.

Ik vond ze allemaal hartstikke leuk.

Ik vond het leuk dat ze allemaal rekening met elkaar hadden gehouden.

En dat al die kleuren met elkaar corresponderden.

Heel leuk.

Dat iedereen allemaal dingen had aangedaan.

Dit is...

Waar ik dus eerlijk van had, heb ik al eerder...

heb ik daar een lands voor gebroken.

En toen ze even de eerste keer...

Ja.

Toen Amalia voor de eerste keer naar de Raad van Staten ging.

Hadden ze helemaal niet met elkaar afgesproken van wat ze aandeden.

Nee.

Toen was Maxima...

Die zag eruit.

Dus of ze zo...

Ik weet niet naar een gala moest.

Prachtig altijd.

Ja.

Ze hadden zo'n rare bloemetje zeer ook aan.

Ja.

Ik dacht, nee.

Er moet iemand die even over jullie allemaal nadenkt samen.

Ja.

En dat hebben ze nu heel goed gedaan.

Ja.

Dus ze zagen er waanzinnig leuk uit met ze alle.

Maar goed.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Nou, Gavin die is weer.
Hij heeft zich weer van zichzelf laten horen.
Hoe fijn.
Ja.
Ik dacht juist dat die...
Nee.
Maar ik dacht juist dat die zich een beetje rustig houdt.
Ik was erg geusvermeerd van Gavin.
Maar daar is hij weer.
En dan is hij weer.
Maar die gaat nu toch door.
Jammer.
Maar de koning van Charles.
Diana geest waard rond door de Westminster Abbey.
Daar gaat het over.
Wat doet ze?
Diana is nog steeds...
Toch ook.
Ik zag vanochtend nog de Engelse TV.
En dan hebben ze dan toch ook weer over Diana.
25 jaar na daardoor.
De speeltjes zijn er echt nog een grote rol in de Engelse maatschappij.
En dat vind ik wel grappig.
En ik zag een...
Dat vind ik ook wel goed.
Goed.
Nou, om haar niet zo opzij te zetten daarin.
Het was een vrouw.
Sorry, ja.
In Engeland.
En die moest de lunch klaarmaken.
En die maakte pak je ham open.
En in de ham zit een portret van Lady Diana.
Je bedoelt ze.
Ze ziet in die ham.
In die ham ziet ze kleurverschil.
Is portret van Lady Diana.
Je hebt een foto daarvan.
En ik heb daar een foto van gemaakt.
Want nou, het is spooky.
Dus ik vind het ook zo wonderlijk dat Lady Diana besluit.
Om via de ham...
Ik ga in dat plakje ham.
Dus kijk wie mij openmaakt.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

En wie mij ziet.

Terugkomst bij dingen, ja.

Met de volk.

Kijk.

Ja.

Ja, we zullen op de Instagram...

Laten we een beetje naar een foto.

Want ja, ze hebben hier nog een lijntje er mee gemaakt.

Dat je ziet zitten.

Maar ik vind het wel grappig.

Dat iemand...

Nou, zoek ze specialisten die die ham goed kunnen houden.

Dus ze vraagt zich af hoe ze die ham zou kunnen bewaren.

Want heeft Diana in de hemel...

Misschien heb ik helemaal niet gedacht hoe ze die ham goed kan houden.

Maar die water is nog steeds rond.

En iedereen is met de koning ook bezig.

Dat zij eigenlijk de koningin zou zijn geworden.

Dat zou natuurlijk wel schitterend zijn geweest.

Zo.

Als zij koningin was geworden.

Zeker.

Ja, dat was hartstikke mooi geweest.

En dan hebben we...

Ja, dit vond ik ook.

En dat is even een afsluiter van het Roddenblad.

Is Carolien van Monaco.

Die heeft allemaal meubelig geerft van Karel Lagerveld.

Oh.

Ja.

Karel Lagerveld heeft...

Was zijn muze van hem of zo?

Ja, ik denk het.

Ja.

Een appartement in Parijs.

En zij krijgt de eerste keuze uit de indrukwekkende meubelcollectie.

Maar hij is in februari 2019 is hij overleden.

En nu is het huis...

En nu is de appartement er dus nog.

Kleinblijkelijk.

Ze moet nog steeds hiermee.

Kom er dan een keer uitzoeken, Carolien.

Ja.

Ja, met druk.

Kom er niet uit.

Misschien volgende week.

Dus nu zijn ze pas met heel die erf niet bezig.

Ik vind het toch wonderlijk dat dat zo lang moet duren.

En Bilzenet, zijn het mooie stukken?

Ja, ze vinden het leuk om...

Tenminste, zoals ze tegen mij gaan...

Volgens ze het leuk om daar eens lekker te snuffelen.

En wat tafeltjes en zo.

Dat is echt leuk.

Nou, die banken vind ik altijd wel leuk.

Van die oude wetser buddy kan je bij de nergens niet meer kopen.

Het is allemaal grijs en allemaal zo recht en zo.

En ik vind het wel leuk als het een beetje zo'n leuke Engelse oude bank is.

En die heeft hij natuurlijk.

En dan als laatste.

Ik dacht even dat het laatste nuwtje was.

En dit is trouwens de Maximas Wereld.

Dat is Jeroen van de Wijden die hierover gaat.

Ik vind het altijd belangrijk om te zeggen wie de nuwtje bij elkaar hebben gezorgd.

En dit heeft Jeroen van de Wijden gedaan.

Jeroen van de Wijden heeft ook een stukje geweten aan Beatrix.

Die de groene draak na ruim anderhalf jaar voor groot onderhoud uit de vaart genomen.

Is hij weer lekker aan het varen met de groene draak.

Ik wist dat hij eruit was, maar hij is er weer in.

Hij is er weer in.

Hij heeft groot onderhoud gehad.

En wat ik belangrijk vond is wie heeft het betaald.

De groot onderhoud.

En er is een onderhoudskontract wat wij allemaal met z'n allen betalen.

Vijf jaar, voor 435.000 euro.

Dat betalen wij.

Maar de groot onderhoud was duurder en de rest heeft ze zelf betaald.

Vind ik wel netjes.

Ja, maar ik vind vijf jaar 435.000 voor een jacht waar wij eigenlijk helemaal niks aan hebben.

Want wij hebben wij er nou aan.

Als wij nou de rest van het jaar daar ook op mochten of mee mochten nemen.

Of dat zij dan zou worden gedwongen om ons rond te leiden ofzo.

Is er geen lunch bij?

Prins is bij het schrik.

Oh ja, natuurlijk.

Toch je?

Nee, maar dus dat vind ik best nog wel veel geld eigenlijk.

Hoeveel zou je dan willen dat we het wel betalen?

Nou, ik vind eigenlijk, we hebben dat cadeau gedaan.
Dus als ik aan iemand laag ze geef.
Ga je niet naar de schoen maken?
Nee.
Stuur de rekening maar.
Voor jouw hele leven blijf ik die laag ze betalen.
Wie bedingt dit allemaal, dit soort regels?
Nou, ik denk dat Rutte en zo gewoon dat niet durven zeggen.
Vanaf meestijd is het goed als we die rekening splitten.
Of als het zo is.
Is je wat op tafel komt tussen twee?
Nou, wie moet ze splitten?
Of ik wou het als we het doen?
Mag je met me voor.
Maar dus ik denk dat Rutte gewoon tegen de koning en tegen het ding.
Nooit durf je te zeggen van nou zullen we dat.
Dus hier zoeken altijd manieren om het een beetje zo met de glijmiddel.
Zo bij ons naar binnen te rijden.
Ik denk ja, soms moet je gewoon zeggen sorry, daar gaan we niet betalen.
En vind je dan niet dat ze vanuit het Koningshuis misschien zelf ook wel kunnen zeggen.
Zullen we hier eens mee stoppen?
Ja, maar als je ziet hoe ze met die jachterijnen ook, weet je wel.
Dat publiek daar niet mag komen.
Hoe zij zelf daarmee omgaan, dat is natuurlijk, ze hebben een soort heel raar.
Als niemand tegen hun zegt van dit is eigenaardig, dit gaan we niet meer doen.
Ja, dan zou zij helemaal vanuit zichzelf naar net zoals Amalia zegt.
Ik hoef dat geld niet tot dat ik echt voor ga werken, wil ik dat.
En anders hoef ik het niet, vind ik supergoed.
Als iemand dat zelf denkt en zelf...
Zo'n nieuwe generatie, denk ik.
Laat het hopen.
Waar we het net over hadden.
Ja, die nieuwe generatie is overleukerig.
Laat het hopen dat dat zo is.
Mooie helderen ronde conclusie.
Dan gaan we nu naar de moderne etiquette.
Ja, en je staat op een feestje?
Je staat er gewoon, je kent het wel.
Je staat er een beetje vast, want je staat vast in een heel saai gesprek.
Heel veel feent gesprek.
Wat doe je?
Ja, en hoe kom je weg?
Nou, we hadden heel veel mensen die zeiden...
Iedereen, heel veel mensen gebruikten toilet.

Ja.
Dus die zeiden over even naar de WC.
Ja.
Heb jij dat zelfs gezegd?
Ja, zeker.
Nou, ik heb...
Ik weet niet of ik ooit het heb gesteld, maar ik heb ooit zelfs bij Beatrix gezegd.
Dus ik...
Je was met haar in gezegd en het was weer saai.
Nee, nee, maar ik was op Parijs om het einde.
En wij zonden allemaal in groep en we zonden op een heel saai groepje te praten.
Echt, ik was met Yvonne Jaspers, want daarvoor was ik daar eigenlijk.
Dus Yvonne die was uitgenodigd en ik mocht mee in plaats van haar man,
omdat haar man had allemaal DVD's van mij weggehooid.
En de schuldgevoel...
Dacht-ie, dan mag jij nu mee naar die manier?
Dan geef ik mij een plek af, want hij schaamde zichzelf dat hij er allemaal uit weggehooid had.
Ja.
Wat de proonglijke...
Nou, ja, we hadden wel weggehooid, maar de proonglijke is niet dat DVD's waren.
Dan had ik een goed lang verhaal.
Dat weet ik eigenlijk niet.
Maar in ieder geval.
Toen waren we daar.
Het zonde een heel saai groepje en zo.
En ik was al een beetje zo mee en het kijken of ik ergens de ramen kon springen.
En toen zeiden we van, we moeten eigenlijk even naar het toilet.
Dus we gingen we met steen naar het toilet.
Maar daar waren we boven bij in het noordeinde.
En toen was er zo'n heel hoge militaire of zo.
Dat zag je wel allemaal met heel veel...
Veel medailles.
Medailles.
En had dan pet op en zo.
En had er echt een broek aan.
En had er echt gewoon echt wel...
Het was echt wel iemand.
Ja.
En die ging met ons naar het toilet naar beneden.
En toen zei ik, ik zeg maar.
De koningin hoeft toch niet elke keer helemaal naar beneden naar het toilet te gaan.
Zegt hij, nee.
De koningin heeft natuurlijk hier boven het toilet.
Ik zeg, oh, maar dan mogen wij natuurlijk niet naartoe.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Zondag

Zegt hij nou, sommige dingen zou je ook niet moeten willen, zei hij.
Toen deed hij net of die toilet zo helemaal zo onder de poep.
Met poep.
Zo helemaal zo onder de poep.
En toch jouw beelden altijd.
Dat het helemaal zo, snap je dat je jezelf gewoon helemaal uit moet leveren.
Dat je erin gaat en dan helemaal gewoon lekker...
Gewoon alle kanten op en dat dat dan weer zo uitstap.
Dat is letterlijk en vriendelijk haar uitlaat te klassen.
Ja.
De wc.
Nou ja, misschien.
Maar dan moest ik toen wel heel erg om lachen, dat ze dan zei.
En toen...
Dus toen zijn we wel met de wc weggekomen daar.
Maar eigenlijk vind ik het een...
Iedereen heeft het door als je dat zegt.
Ik vind het heel moeilijk om dit beeld los te laten.
Ja, van dat je daar niet zou willen zijn.
Oké.
Ja.
Ik moest heel erg lachen om wat Erik Punt Maag had gezegd.
Van die zij van je moet zeggen.
Waalwatte verhaal zijn de filmrechten al verkocht.
Ik bied 1 euro en dan oogrollend wegloom.
Ik vond het ook heel grappig dat Liane...
Elfi Mickey, het Elfi Mickey, zei.
Ik heb liever dat iemand tegen mij zegt.
Ga nog even met die en die kletsen.
Want je hebt altijd niet gesproken.
Dan dat iemand zegt.
Even een drankje halen.
En dat diegene dan gaan met een andere tafel gaan staan.
Dan zegt ze daarna.
Spreek ik uit ervaring.
Ja, ben ik saai?
Nee, maar ik ben wel langdrade.
Ik vind ik wel goed.
Nou, wat ik een keer meemaakte, dat vond ik ook...
Dat vond ik helemaal niet erg.
Maar het was met René Vroeger.
Die was René Vroeger.
Dat was na de wereldrijd door.
Ik begin nu...

Ja, dus...
Chrisje zit ze nu bijna.
Elke keer had ik een verhaal.
Die had u naar de klok kijken.
Of nog lang gaat duren.
Maar nee, maar ik zal heel snel.
Heel snel.
Wat kan er maar uit?
René Vroeger.
René Vroeger.
Die was bij de wereldrijd door.
We stonden daar wat te praten.
En toen zei hij tegen mij.
Hij zei...
Ik moet schuiven.
Ik moet mogen voor heel vroeg op.
Hij zei...
Oh nee, natuurlijk.
Ja, daar, daar.
En toen liep hij zo weg.
En toen was ik met iemand aan ze praten.
En ik denk een kwartier of twee toen ik hem liet laten kijken.
Kom, staat-ie daar gewoon met andere mensen te praten.
Dus hij hoefde helemaal niet snel weg.
Hij was gewoon saai.
Hij was gewoon saai.
Hij was gewoon saai.
Ik had over heel mijn jeugd.
Om zo te vertellen.
Heb je dat weer gedaan?
Ja.
Maar we hebben al gezegd.
Niet meer doen.
En met foto's erbij.
En zo.
Dat had hij gewoon niet meer echt interest in.
Maar...
Kan je het zeggen?
Ja, dit zijn allemaal tips.
Doen alsof je gebeld wordt.
Oh, leuk.
Bijgepraat.
Wat doe je?
Wat doe jij?

Nou, ik las een goeie tip.
En er was niet van...
De ding met dat ik echt lastig heb zijn blad.
Die zei...
Als je dan met z'n tweeën staat te praten en het is saai.
Dan draai je zelf een beetje open.
En dan trek je twee andere mensen die ook met elkaar in gesprek zijn.
Die trek je erbij.
En dan ga je langzaam weg.
En dan ga je langzaam weg.
Dus je loopt.
En dan ga je langzaam weg.
En dan ga je langzaam weg.
En dan ga je langzaam weg.
En dan ga je langzaam weg.
Dus je loost diegenen die met saai verhaal.
Komt zeg maar.
Dus dan had er een evenroge mij geloost bij een ander groepje.
En dan weggelopen.
Nou had je het niet doorgehaald.
Had ik het niet doorgehaald.
Had hij niet hoeven zeggen.
Ik moet eigenlijk weg.
Ik moet vroeg op.
En ik had niet doorgehaald dat ik saai verhalen vertelde.
Dus dat is op zich ook een goeie.
Ik vind het een hele goeie.
Ja, hè.
Ja, ik zeg ook toch heel vaak gewoon dat ik naar het toilet moet.
Ja.
Ja.
Sorry.
Of gewoon ik ga even een drankje halen.
Ja, dat zegt je zo snel.
En dan ga je dus niet terugkomen.
Ja, ik vind het toch niet aardig.
Nee, want eigenlijk zeg je.
Ik ga een drankje halen.
Maar je zegt eigenlijk ik vind het een saai verhaal.
Ja.
Dus ik wil hier weg.
Maar ik ben sowieso niet zo goed in feestjes.
In verhalen.
Langstaan.

Ik hoop natuurlijk niet.
Maar ik denk dat als we een tip mogen geven.
Dus als je op zo'n feest staat.
Probeer inderdaad twee andere mensen die vlak in de buurt staan.
Metra fijn in te trekken.
En dan zelf uitklinken.
Daar.
Daar.
Nee, zonder dat.
Nee, geen dag.
In stilte.
Want in stilte.
Achterom voor de wein.
Wou ik nou geroepen?
Nee, ook niet.
Nee, ook niet.
Niks van dat al.
Ik eindig vaak in de keuken op feestjes.
Echt waar.
Ik doe dan de afwas.
Ja.
Ik vind het ook leuk.
Ik vind het helemaal niet erg om te doen.
Nee, iets te doen.
Ik vind het hartstikke leuk om te doen.
Ja, en wat ik...
Feestjes zijn ook heel vaak...
Dat je dus niet mensen heel goed kent.
Die klampen me dan aan.
Ja.
En die gaan dan heel erg dingen...
Wat ben je aan het doen?
Oh ja.
Dan vind ik de allerergste vraag.
Ja.
Wat ben je aan het nu aan het doen?
Oh, dat heb ik zo geen zin om over mezelf te praten.
Terwijl.
Dus ik ga meteen aan die af.
Dat zou je niet denken.
Wat?
Ja, ik zou je niet denken.
Maar toch, ik schrijf het liever op.
Ik schrijf het liever op.

Ik schrijf het liever op.

Ik schrijf het liever op.

En toen spreekt het voor de boekkoop.

Ik ga dat niet gaates tegen u vertellen, als u het niet erg vindt.

Oh, dat is echt erg jammer.

Dat is wel wel...

Dat je dan een koffertje met al je boeken opent, het is echt...

Utu-wijk eventueel, hebt u interesse in een...

Resigneerd exemplaar.

Ja, dat is echt heel leuk.

Wat nu?

Dan ook gewoon een totaalprijs maken.

Ik vind toch goed idee.

Echt hoor.

Mr Eester.

Nou, heel goed.

Dank voor de tip.

Dit was het.

tot volgende week, oh trouwens, we hebben nog hele goede informatie, want er zijn mensen die over straat lopen, ze zitten onder hun armen, die denken gewoon wat moet ik met mijn leven, nou wat je zou kunnen doen, hier zit een nesje van dat soort mensen, die zijn naar je op zoek, die kan hier stage komen lopen bij Tony Media en dan, nou ja eigenlijk, er zijn van alle andere plekken mogelijk. Ja, dat klinkt een beetje raar misschien, maar je kan ook wel ingezet worden, dus laat zien wat je leuk vindt, wat je kunt. Jongteam, ze zijn allemaal jong, het is rondzielen, hartstikke leuk. Ja, precies, en als je nou denkt, nou ik heb eigenlijk niks met de podcast daar zelf, maar er zijn ook andere dingen, met ontwerpen of met geluid, met beeld, want dat is ook belangrijk, want je beeld kan opnemen. Dus, laat eens van je horen. Ja, dan Tonymedia.nl slash vacatures. En Tony is met een Griekse ei, dus t-o-n-n-i media.nl slash vacatures, en dan zien we jullie, wat gaan we misschien wel samenwerken? Nou ja, dit vond het best goed klinken. Ik ook. Tot volgende week. Tot dan.
Kast met een K, want uit een kast met een C kun je niet eten.